

Кучмій – М.: Видавництво РУДН, 2005. – 156 с..

7. Сініцина В.В. Розвиток професійно спрямованих комунікативних навичок студентів у процесі вивчення ділової англійської мови. / В.В. Сініцина. – Донецьк: Науково-методичний збірник, вип. 4, 2009. – 35 с..

8. Соломаха А. В. Взаємозв'язок світу, етносу та мови (до питання про мовну картину світу), / А. В. Соломаха . – К: Науковий часопис НПУ ім. М.П. Драгоманова: зб. наук. праць, випуск 1, 2009. – 117 с.

ЕТНОКУЛЬТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ФІТОНІМІВ У РОМАНАХ

Д.Г. ЛОУРЕНСА

Микитюк С.С. (Харків)

Фітоніми посідають важливе місце у мовній картині світу, так як рослинний світ є одним із факторів, що формують ментальність народу. Флористична символіка, яка була витоком багатьох древніх релігій, знайшла своє продовження у релігійному мистецтві Середньовіччя і Відродження та найвищого розквіту досягла у Вікторіанську епоху. Саме тому важливу частину етнокультурної складової творчості Д.Г. Лоуренса складає рослинний символізм.

Флоролексеми в романах Д.Г. Лоуренса використовуються на позначення: 1) загальнолюдських якостей (позитивних – невибагливість, доброта й духовна чистота (*daffodil*), вірність (*honeysuckle*, *pink*), цнотливість (*snowdrop*), вільнодумство (*hyacinth*); негативних – нерішучість (*cowslip*), лицемірство (*lily*, *orchid*)); 2) людських стосунків, таких як подружнє життя, що включає в себе сімейні узи (*creeping-jenny*), добробут та міцну родину (*auricula*), щасливе сімейне життя (*daisy*, *holly*), материнське щастя (*tulip*), сімейні негаразди (*burdock*), подружні зради (*nettle*, *violet*), позашлюбних дітей (*nettle*) або кохання (*forget-me-not*, *honeysuckle*, *mistletoe*, *pink*, *pomegranate*, *rose*, *woodruff*); 3) емоцій та почуттів (*bluebell*, *bugle*), а саме: відчуття самотності (*anemone*, *windflower*), радість та гарний настрій (*celandine*), страх (*cowslip*), захоплення (*rose*), пристрась та палкі почуття (*rose*, *woodruff*); 4) зовнішніх характеристик людини, як от жіночність (*fig*), краса (*rose*, *orchid*), зрілість (*pear*); 5) філософських аспектів буття: гріх

(*apple*), зло (*apple, larch*), єднання з природою (*bracken, fir*), початок нового етапу (*carnation*), безсмертя, переродження та воскресіння (*crocus*), різні світи існування (*hazel*), стабільність (*oak*), влада (*yew*).

Образи, створені Д.Г. Лоуренсом, не є виключно його індивідуальними, вони коріняться у певних історичних та культурних архетипах, саме тому вони мають складну структуру, в якій символ створюють декілька складових, а саме: язичницький символізм (зокрема кельтський); християнський символізм; міфологічний символізм; символізм Вікторіанської епохи.

Проте символічні значення фітонімів, традиційні для англійської мовної картини світу, не завжди збігаються зі значеннями тих самих фітонімів у романах Д.Г. Лоуренса, де вони набувають іншої, іноді навіть зовсім протилежної конотації. Так, наприклад, у романі «Коханець леді Чаттерлей» маргаритки символізують не лише невинність та вірне кохання, але й щастя й радості подружнього життя. Кропива залишається емблемою зіпсованої репутації, але набуває ще й значення подружньої зради та позашлюбної дитини. Орхідеї завжди символізували вишуканість та екстравагантність, у романі ж вони стають символом лукавства, лестоців та лицемірства. Тюльпани, окрім основної асоціації з досконалим коханцем, стають символом материнського щастя та щастя кохати і бути коханим. Фіалки частково втрачають значення вірності та скромності та набувають дещо депресивного відтінку, символізуючи побоювання, порушення соціальних устоїв, подружню зраду. Дзвіночки перестають символізувати вдячність, але стають уособленням почуттів героїні, нещадно знівечених її чоловіком. Лілея, яка має амбівалентну семантику, так як означає одночасно безгрішність і гріховність, у романі уособлює людину, яка на перший погляд справляє гарне враження, але насправді є абсолютно негативним створінням.

Таким чином, мова рослин як могутнє джерело виразних засобів суттєво збагачує культурне та естетичне значення романів Д.Г. Лоуренса.

Література

1. Вежбицкая А. Понимание культур через посредство ключевых слов /

- А. Вежбицкая. – М.: Языки славянской культуры, 2001. – 288 с.
2. Рибалко М.М. Ethnocultural implications of plant images in D.H.Lawrence's novel "Lady Chatterley's Lover" / М.М. Рибалко// Іноземні мови в навчальних закладах: науково-методичний журнал. – 2005. – №1. – С. 104– 118.

МЕТОДИЧНІ ПРИЙОМИ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ЧИТАННЯ СТУДЕНТІВ ЮРИСТІВ

Михайлова О.В. (Харків)

Життя сучасної людини спрямоване на отримання інформації з різних джерел. При цьому провідне місце займає такий вид мовленнєвої діяльності як читання. Читання – це когнітивний процес пов'язаний з виокремленням інформації із письмово фіксованого тексту та осмисленням прочитаної інформації завдяки існуючого особистого досвіду читача.

Навчання читанню майбутніх фахівців в галузі права має фокусуватися навколо проблемних питань судового, законодавчого та ділового типів юридичного дискурсу. Так, тематика текстів для опрацювання має бути пов'язана зі сферою застосування іншомовних знань у майбутній професії.

Навчання читанню неможливе без текстового матеріалу. Серед принципів відбору текстів для навчання слід виділити наступні: 1) тематика текстів має відповідати юридичній сфері; 2) навчальний текст за об'ємом має бути невеликим, але інформативним; 3) проблематика текстів має сприяти формуванню мовленнєвих навичок та вмінь, на кшталт: «розповісти відому інформацію про скоєний злочин» або «оцінити інформацію, отриману з різних джерел (свідчення потерпілого vs підозрюваного)»; 4) застосовувати автентичні матеріали для навчання (газетні статті, брошури, формальні / особисті листи, рекламні оголошення, об'яви, тощо) з метою отримати додаткову інформацію або про майбутню наукову конференцію, або про підозрювану особу, чи пропозиції